

Durmuş Hocaođlu

Türkiye Türklerin Avuçlarının Arasından Kayıyor! Türkler Vatanlarına Sâhip Çıkamıyor!

Yeniçağ, “Analiz”., 19 Ocak 2009, Pazartesi., s.08
“Analiz” Sıra No: 736; 2009-008; Ocak-08

YENİÇAĞ

NOT: Bu yazının başlığı *Yeniçağ*’ın matbû nüshasında “**Türkler Vatanına Sâhip Çıkamıyor!**” şeklinde neşrolunmuştur —D.H.

Türkiye’nin gerçek gündemi budur; öncelikle, ancak ve yalnız ve münhasıran budur ve bu olmalıdır: “Türkiye avuçlarımızın arasından kayıyor”! Bunun yanına başka şeyler de eklenebilir hiç şüphesiz; “ekonomik kriz”, “istihdam”, “gelir dengesinin ve servet dağılımının tehlikeli şekilde bozulması”, “orta sınıf ve orta hallilerden mürekkep ‘orta direk’ in çök(ertil)mesi”, “eğitimde kalitenin git-gide dibe vurması” ve benzeri gibi; ancak bunlar aslî değil tâlî, asıla değil fûrûata taalluk eden mes’elelerdir, fakat birincisi öyle değil: Türkiye çözülüyor, Türklerin avuçlarının arasından kayıyor; bu çözülme amelîyesi bizzat Türklerin kendi irâdeleriyle seçtiği Hükûmet eliyle icrâ ediliyor ve bizzat Türklerin kendi irâdeleriyle seçtiği Meclis, hâdiseleri donuk gözlerle zikrediyor, bizzat Türklerin kendi irâdeleriyle seçtiği muhâlefet olup-bitenleri kavrayamamış şaşkın bakışlarla başka şeylerle uğraşılıyor, Hükûmet sis bombaları atıyor, dikkatleri başka istikametlere tevcih ediyor ve netîcei kelâm: Türkler, bizzat Türklerin kendileri, vatanlarına sâhip çıkamıyor.

Türkler, vatanlarına sâhip çıkamıyor.

Çünkü, Türkler, olup-biten hiçbirşeyi anlayamıyor.

Hükûmet sis bombaları atıyor; Ergenekon dedikleri gerçekten dedikleri gibi olsa ne çıkar? Türkiye’nin tapusu deliniyor, üzerinde konuşulacak bir Türkiye kalmayacak; hangisi daha vahim?

Hükûmet sis bombaları atıyor; Filistin’deki trajedi insanlığın yüzkarası, bırakınız Arapları – zâten Haldûn’un dediği gibi, Arabın elinden sağlam olan hiçbirşey çıkmaz - gücümüz ve imkânlarımız elverirse, harbi dahi göze alalım, ordularımızla gidip halledelim, ama önce Türkiye değil mi? Elbette öyle; ateş düştüğü yeri yakar, benim evimde ateş varken başkasının ateşini öne alamam.

Türkiye benim evim, bu da demek oluyor ki burada olup-biten herşey benim çin öncelik arzeder; evimde çeyrek asırdır ateş var, ama şimdi iyiden iyiye harlandı, başkasını düşünecek halim yok. Yok, çünkü Türkiye’nin tapusu deliniyor, üzerinde konuşulacak bir Türkiye kalmayacak; şu hâlde hangisi daha vahim: Türkiye mi, Filistin mi??

*

**

Tabiatıyla bu sis bombalarında Mart seçimlerinin de hesabı var, ama üzeri kalın bir sis tabakası ile örtülmek istenen, asıl budur: Türkiye'nin tapusu deliniyor, Türklerin vatanları ellerinden çıkıyor.
Çünkü Türkiye çözülüyor.

*

**

Nedir bu “çözülme” dersiniz kısaca anlatayım: Bu çözülmenin kod adı “TRT ŞEŞ”dir; Kürtçe TV yâni.

Ne olur ki bir televizyondan diyenler olabilir.

Bir televizyondan çok şey olur; “olabilir” değil, “olur”, yâni olacak. Kat'î konuşuyorum: Olacak.

İmdi. Ne için açıldı ŞEŞ TV?

İleri sürülen gerekçe, Kürt yurttaşlarımızın Türkiye'ye daha kavî bir bağ ile bağlanmasını te'mîn etmek sûretiyle ayrılıkçı taleplerin ateşini söndürmek.

Farzedelim ki bu hesabın arkasında hiç başka bir hesap yok; ama öyle mi olacak, gerçekten?

Hayır! Öyle olmayacak.

Nasıl olacak?

Müteaddid kereler yazdım; hulâsa edeyim.

İki şekilde olacak:

Birincisi, verilen her “hak”, önce ayrılıkçı talepleri bir müddet ve bir miktar zayıflatacak, ama daha sonra talep çitasını daha yükseltecek ve bu böyle devam edip gidecek; gidebildiği kadar.

Nereye kadar?

Hep berâber göreceğiz.

İkincisi, verilen bu “hak” etnik hareketin bir başarısı ve Devlet'in zaafı olarak algılanacak – ki hakîkaten öyledir – ve hâl böyle olunca, etnik hareketlenmelerdeki “eşik değeri” düşecek, başka etnikler de harekete geçecektir; hem de en “olmaz” denilenleri.

